

És ha tényleg vége?

MŰBÍRÁLAT - ZENE - LXIV. évfolyam, 34. szám, 2020. augusztus 19.

Az egész egyébként arról jutott eszembe, hogy sehogy sem sikerül egy normális felvételt találnom a Vivaldi csellóversenyekből. Azt hinné az ember, hogy a csellisták egymást gyilkolják, ki a jobb, mert amúgy sincs sok lehetőségük, hogy híres szerző versenyműveit játsszák. Ehhez képest mindenki elég bágyadt, és ha ő nem bágyadt, akkor bágyadt a zenekar körülötte. Vannak jó tételek, vannak szép csellóhangok, de hogy valaki azt mondaná, hogy tessék, ez ilyen, így kell játszani, erről szól, ez az értelme, olyan egyáltalán nincs.